

Sygn. akt I KK 449/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
po rozpoznaniu wniosków obrońców skazanego
o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 17 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 82/20,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 28 lutego 2019 r., sygn. akt III K 95/15,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić wstrzymania wykonania orzeczenia.

UZASADNIENIE

Instytucję wstrzymania wykonania orzeczenia, określoną w art. 532 § 1 k.p.k., postrzegać należy jako ekstraordynaryjną. Stanowi bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy i sam fakt wniesienia kasacji nie stwarza podstaw do wstrzymania jego wykonania. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może okazać się niezbędne jedynie wówczas, gdy nawet przy pobieżnej lekturze nadzwyczajnego środka zaskarżenia orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, iż wysoce prawdopodobne będzie jego uchylenie, a wobec osoby, co do której orzeczenie jest lub ma być wykonywane, istnieje potencjalna

możliwość wystąpienia niekorzystnych implikacji. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodziła. Choć w wywiedzionych kasacjach obrońcy skazanego sformułowali szereg zarzutów obrazy prawa materialnego i procesowego, a nadto dodatkowo wskazali na wystąpienie w sprawie podstaw odwoławczych o charakterze bezwzględnym, to jednak nie dowodzą one *prima facie* oczywistej wadliwości prawomocnego wyroku, która stwarzałaby niewątpliwą konieczność zapobieżenia niepożądanym konsekwencjom jego wykonania. Jakkolwiek kompleksowa, merytoryczna ocena podniesionych zarzutów oraz badanie wyroku w aspekcie szerszym, wytyczonym przepisem art. 536 k.p.k., będzie przedmiotem uwagi sądu kasacyjnego na dalszym etapie postępowania, to stwierdzić jednak obecnie należy, że w sprawie nie ma jednoznacznych przesłanek do zastosowania wobec skazanego wnioskowanej instytucji.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, należało zatem orzec jak na wstępie.